

BURGAZ KAZILARI 2006 YILI ÇALIŞMALARI BİLİMSEL SONUÇ RAPORU

Prof.Dr. Numan Tuna, Ar.Gör. Nadire Atıcı, Ar.Gör. İlham Sakarya

Muğla İli, Datça İlçesi sınırları içinde bulunan Burgaz örenyeri 2006 yılı kazı çalışmaları Prof.Dr. Numan Tuna başkanlığında bilim heyeti tarafından 3 Temmuz-12 Eylül 2006 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. 2006 yılı çalışmaları için gerekli mali kaynak Kültür ve Turizm Bakanlığı DÖSİM ile TAÇDAM ve BAP Projeleri kapsamında Orta Doğu Teknik Üniversitesi kaynaklarından karşılanmıştır.

2006 yılı kazı çalışmalarında Prof.Dr. Numan Tuna başkanlığında bilim heyetine T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı temsilcisi arkeolog Nusret Çetin, ODTÜ TAÇDAM'dan Araş.Gör. Nadire Atıcı, Araş.Gör. İlham Sakarya, Seda Uçan (arkeolog), Canan Canbek (arkeolog), Buket Aladağ (konservatör), ODTÜ Yerleşim Arkeolojisi Programı'ndan Araş.Gör. Elif Koparal, Araş.Gör. Volkan Demirciler, Araş.Gör. Burak Belge, ile ODTÜ Yerleşim Arkeolojisi Programı'ndan Üveys Ekşi, Ceren Çilingir, Ahmet Çinici, Mimarlık Bölümü'nden Bengü Gizem Bülbül, Tarih Bölümü'nden Meriç Türker Öztürk, Gülden Avcı katılmışlardır. Kazı, konservasyon ve belgeleme çalışmaları değişen sürelerde ortalama 28 işçi ile yürütülmüştür.

2006 yılı Burgaz kazı çalışmalarında, SE sektöründe daha önceki yıllarda yapılan çalışmalarla kısmen ortaya çıkarılan yapı adasının tamamının açığa çıkarılması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda; 6.7.D, 6.7.C, 6.7.A, 6.7.B, 6.8.C, 6.8.D, 7.8.D, 5.8.C, 5.7.B, 5.7.C, 4.7.B, 4.8.C, 5.8.D, 4.6.B, 4.6.C, 5.6.A, 5.6.D, 4.7.C, 5.7.D, 7.6.D, 6.6.C, 7.6.A, 7.7.D, 6.6.B, 6.6.A, 6.6.D, 5.6.C ve 5.6.B açmalarında, yaklaşık olarak 625 m2 lik alanda yürütülmüştür (Bk: Şekil 1).

SE.6.7.D ve SE.6.7.C Açmaları: Yukarıda belirtilen amaç doğrultusunda ilk olarak 1996 yılında kısmen kazılan 6.7.D ve 6.7.C açmalarında çalışmalar yürütüldü.

SE.6.7.D açmasında +2.83m kotunda başlayan çalışmalarda 4. seviyede (+2.24m / +2.10m) açmanın kuzey batısında kırmızı kahverengi sert bir alan kaldırıldı; bu alandan genelde İ.Ö. geç 5. yy'a ait ince cidarlı seramikler ele geçti. Kırmızı toprağın daha önce 1996 yılında ortaya çıkarılan D55 duvarı doğrultusunu kuzeyde kapsar bir şekilde devam ettiği anlaşıldı; duvarın bu alanda tahrip olduğu gözlemlendi. 6. seviyede (+1.90m / +1.85m) D55 duvarının kuzeyinde yine kırmızı toprak gözlenirken, duvarın güneybatı tarafında yoğun seramikli bir dolgu kaldırıldı. Genelde İ.Ö. 5.yy son çeyreği ile İ.Ö. 4.yy ilk çeyreğine ait seramiklerden oluşan bu dolgu D55 duvarına kadar yaslandığı görülmüştür (6B). Açmanın güneydoğu köşesinde çakıllı bir düzlem ve yoğun karbonlaşmış zeytin çekirdekleri gözlemlendi.

Bu açmada yürütülen çalışmalarda D55 duvarının olasılıkla İ.Ö.5.yy başlarında inşa edilmiş olduğu, ancak duvarın İ.Ö. 4.yy başından sonraya tarihlenen dolgularla ilişkili olmaması nedeniyle İ.Ö. 4.yy başından itibaren kullanılmadığı anlaşılmıştır.

SE.6.7.C açmasında +2.71m kotunda başlayan çalışmalarda +2.40m kotundan itibaren (3. seviye) seramik kalitesi ve yoğunluğunda bir artış gözlemlendi. 4. seviyede

(+2.28m / +2.11m) toprak içinde horasan görülürken ince ve firnisli seramiklerde bir yoğunluk görüldü. Bu seviyeden ele geçen seramikler genelde İ.Ö. 4. yy ortası ve ilk yarısına aittirler. Bu seviyeden önemli bir buluntu olarak bronz bir keçe ele geçti (Resim 1). +2.11m / +1.92m kotlarında yürütülen 5. seviye çalışmalarında yoğun kemik parçalarının yanısıra açmanın güneybatı köşesinde yarım bir pithos ve içinde tam bir askos ele geçti (Resim 2).

Bu aşmada yürütülen çalışmalar sonucunda herhangi bir mimari öğeye rastlanmadı.

SE.6.7.A ve SE.6.7.B Açmaları : 2006 yılı kazı stratejisi doğrultusunda 6.7.A ve 6.7.B açmalarında da çalışmalar yürütüldü.

SE.6.7.A açmasındaki çalışmalar +2.87m kotunda başladı. 2. Seviye (+2.56m / +2.43m) ve 3. seviyede (+2.43m / +2.28m) açmanın güneybatı köşesinde çevresinde kırmızı sert toprak gözlenen bir kuyu ortaya çıkarıldı. 5. seviye çalışmalarında (+2.13m / +2.03m) açmanın kuzeydoğu köşesinde 4. seviyede görülen Horasanlı alanın altından 6.7.D açmasından devam eden D55 duvarının devamı ortaya çıkarıldı. Ele geçen verilere göre duvarın İ.Ö. 4.yy ortasından sonra kullanılmadığı anlaşıldı. D55 duvarı 1996 yılında kısmen açılan 6.7.B açmasında görülen tahrip çukuruna kadar devam edip bu alanda kesintiye uğramaktadır. 6. seviyede açmanın güney batısında küçük bir alanda altta kırmızı toprağa oturan yoğun seramik ele geçti. Bu alandan gözlenen homojen dolgu İ.Ö. 6.yy'ın ikinci yarısı ve sonuna tarihlenmektedir (Resim 3).

6. seviyede görülen yoğun İ.Ö. 6.yy 2. yarısına ait seramiklerin kızıl toprağa oturduğu alanda tabakalaşmayı anlamaya yönelik olarak 9. seviyede (+1.71m / +1.33m) derinleştirildi. Bu seviyede kızıl kahve toprak dolguda hiç buluntu ele geçmedi, seviye sonunda çok ince killi bir toprak gözlemlendi. Çalışmalar 11. seviye kadar (+0.91m / +0.63m) devam edildiğinde kızıl renkli steril toprak dolgunun homojen olarak devam ettiği görüldü, ve çalışmalar bu seviye sonunda sonlandırıldı.

Bu aşmada yürütülen çalışmalar sonucunda, bu alanın İ.Ö. 6. yy'ın 2. yarısından sonra kırmızı toprak serilerek tesviye yapıldıktan sonra kullanılmaya başlandığı anlaşılmıştır. Ayrıca D55 duvarının İ.Ö. 4.yy ortasından sonra kullanılmadığı bu aşmada yürütülen çalışmalarda elde edilen verilerle de desteklenmiş oldu.

1996 yılı çalışmalarında kısmen kazılan **SE.6.7.B** açmasının doğu ve kuzey bölümlerinde yürütülen çalışmalarda 4. seviyeden (+2.30m / +2.19m) itibaren ince üretim kap parçaları (İ.Ö. 4. yy ortası ve ilk yarısı) görülmeye başlandı. Açmanın kuzeydoğusunda daha önce 7.7.A ve 7.7.D açmalarında ortaya çıkarılan kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu D49 duvarına ait taşlar ortaya çıkarıldı. Duvarın 6.7.A açmasından devam eden D55 duvarı gibi 1996 yılında kazılan tahrip alanında kesintiye uğradığı daha sonra açmanın güney batısında tekrar devam ettiği gözlemlendi. Açmanın güneydoğusunda kızıl renkli, taşlı, kaba seramikli İ.Ö. 5. yy sonu – 4. yy başı dolgusu kazıldı. Açmanın doğu tarafında 7.7.A açmasından devam edip D49 duvarı ile köşe yapan D160 duvarının taşları dağınık bir şekilde ortaya çıkarıldı. Kuzeydoğu köşede bu iki duvar arasında kalan alanda bu duvarlarla ilişkili taşlı bir dolgu kaldırıldı ve bu dolgu içinden İ.Ö.5.yy seramikleri ele geçti.

1996 yılında açmanın ortasında kazılan ve +1.27m kotunda bırakılan tahrip çukurunda 8.seviyeden itibaren (+1.27m / +0.97m) derinleşmeye devam edildi. Bu seviyede

toprak kızılımsı sarı, yer yer kahverengi, taşlı bir tahrip alanı kazıldı ve çok az sayıda kaba kap gövde parçası ele geçti. 9.seviyede (+0.97m / +0.69m) sondaj alanı biraz daraltılıp derinleşmeye devam edildi. Bu alanda kızıl toprak kazıldı; kızıl toprak içinde bir damar şeklinde killi bir alan gözlemlendi, ancak seramik ele geçmedi. Üstte görülen tahrip toprağının bu seviyede de devam ettiği anlaşıldı. Sondaj alanının kuzeyinde küçük bir alan bırakılarak, güney tarafta 10. seviyede (+0.69m / +0.25m) çalışmalar sürdürüldü. Toprak kırmızı, yer yer açık renkli killi. Killi toprak içinde bir kaç parça kaba kap parçası ele geçti. Homojen olmayan bu alanda da tahribin devam ettiği görüldü. Sürdürülen çalışmalar +0.29m kotunda taban suyunun artmasıyla sonlandırıldı.

SE.6.8.C ve SE.6.8.D Açmaları: 6.8.C açmasındaki çalışmalara +2.80m kotunda başlandı Açmanın kuzeybatı tarafında D49 duvarı doğrultusunu kapsayan taşlı, kızıl renkli toprak kazıldı. +2.48m / +2.35m kotları arasında yürütülen çalışmalarda daha önceki yıllarda açmanın doğu tarafında çalışılan yaklaşık 1m'lik alanda ortaya çıkarılan D48 duvarı doğrultusunda yoğun döküntü taş ve harç parçaları ele geçti. 4. seviye çalışmalarında (+2.35m / +2.18m) yine D48 duvarı doğrultusunda yürütülen çalışmalarda duvarın üst kottaki taşlarına rastlanmaz iken, yoğun taşlı-çakıllı bir dolgu gözlemlendi. +2.18m / +2.02m kotları arasında yürütülen 5. seviye çalışmalarında D48 duvarı doğrultusundaki çalışmalarda duvarın en alt sırasına ait euthyneria bloklarına rastlandı, ancak devam etmediği saptandı. Açmanın güneybatı köşesinde ise D48 duvarına paralel olarak uzanan ve D48 duvarı ile aralarında yaklaşık 145cm'lik bir boşluğun bulunduğu bir duvar görünümünde bir taş sırası gözlemlendi (D348). Bu taş sırasının açmanın ortalarına gelmeden kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu bir başka taş sırası (D349) ile kesildiği görüldü. D48 duvarı ile bu taş sıraları olası bir girişi ait olabileceği düşünülmektedir.

5. seviyede yürütülen çalışmalarda açmanın ortasında D48 duvarına yakın fakat duvara yaslanmayan bir alanda yoğun kaba kap parçalarından oluşan bir dolgu kazıldı. Genelde İ.Ö. 5.yy seramiklerinin ele geçtiği bu dolgunun alt kotlara devam ettiği gözlemlendi. 7. ve 8 seviyelerde (+1.86m / +1.50m) 5. seviyede görülen yoğun seramikli alanın devamı kazıldı; bu dolgunun kırmızı toprak içinde yaklaşık 5 cm devam ederek sonlandığı anlaşıldı.

SE.6.8.D açmasında +2.80m kotundan itibaren yürütülmeye başlanan çalışmalarda 2. seviyede (+2.54m / +2.38m) açmanın güneybatısında yoğun seramikli İ.Ö.4.yy 2. yarısı ve 3. Çeyreğine ait dolgu kazıldı. Açmanın kuzeybatı köşesinde kızıl renkli tahrip toprağı gözlenirken, kuzeybatı köşede 6.7.A açmasının güneybatı köşesinde görülen kuyu taşlarının devamı ortaya çıkarıldı. 4. seviye çalışmalarında açmanın genelinde İ.Ö. 4.yy ilk yarısına ait seramiklerin ele geçtiği bir dolgu kazıldı. 5. seviyede yürütülen çalışmalarda (+2.14m / +2.02m) açmanın kuzeydoğusunda 6.7.B açmasından devam eden D49 duvarının kızıl renk topraklı dolgu ile tahrip edildiği anlaşıldı. Açmanın kuzeybatı köşesinden gelen Roma Dönemi seramikleri bu kuyunun olasılıkla bu dönemde yapıldığını göstermektedir. Kuyu yapılırken muhtemelen bu alandaki Klasik Dönem dolgularını tahrip etmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Açmanın kuzeydoğusunda görülen kızıl renkli topraklı tahrip alanında D49 duvarının devamını görebilmek amacıyla 7. seviyede derinleşildi (+1.89m / +1.72m). Bu alanda yürütülen çalışmalarda duvarın tamamen tahrip olup devam etmediği saptandı. Sonuç

olarak, bu açmada yürütülen çalışmalarda yoğun bir tahribatın olduğu ve klasik döneme ait dolguların büyük oranda tahrip olduğu anlaşılmıştır.

SE.7.8.D Açması: Daha önceki yıllarda kısmen kazılan 7.8.D açmasının doğusunda ve kuzeyinde bırakılan alanlar buradaki mekanların anlaşılmasına yönelik olarak kazıldı. +2.67m kotunda başlayan çalışmalarda daha ilk seviyelerden itibaren açmanın doğu tarafı boyunca yoğun çakıl gözlemlendi. +2.10m / +2.04m kotları arasında yürütülen 4. seviye çalışmalarında D48 duvarı doğrultusunda hiçbir taşa rastlanmazken, açmanın doğu tarafında daha ilk seviyeden itibaren devam eden yoğun çakıllı dolgunun sona erdiği görüldü. 5. seviye çalışmalarında (+2.04m / +1.86m) açmanın kuzeyinde D48 duvarının devam etmediği ve tahrip olduğu ancak, duvar doğrultusunda -daha önce 7.7.A açmasında da görülen- duvar altına serilen kum ve çakıl görüldü. Açmanın doğu tarafında yoğun çakıl altından gelen kıvılcıklı toprak kazıldı. Bu toprak içinden M.Ö. 6. yy 2. yarısına tarihlenen seramik parçalarının yanısıra, olasılıkla Erken Tunç Çağı sonuna ait seramik parçası ele geçti.

Bu açmada elde edilen verilere göre, bu alanda İ.Ö. 6.yy sonlarında kıvılcıklı toprağın serilerek bir tesviye yapıldıktan sonra üzerine Klasik çağ yapıkati duvarlarının oturtulduğu anlaşılmıştır.

SE.5.8.C, SE.5.7.B ve SE.5.7.C Açmaları: +2.95m kotundan itibaren yürütülmeye başlanan 5.8.C açmasındaki çalışmalarda 3. seviyede (+2.56m / +2.43m) açmanın kuzeydoğu köşesinde daha önce 6.7.A ve 6.8.D açmalarında görülen kuyuya ait taşlar ortaya çıkarıldı. Aynı seviyede açmanın güneybatı köşesinden çıkıp kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu uzanan yaklaşık 50cm genişliğinde bir duvara ait üst kottaki taşlar ortaya çıkarıldı (D351). +2.43m / +2.27m kotları arasında yürütülen 4. seviye çalışmalarında D351 duvarının alt kotlardaki taşları ortaya çıkarılırken, duvarın açmanın ortasına ilerleyip 5.7.A açmasında görülen kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu uzanan kireçtaşı bloklardan oluşan D344 duvarı doğrultusunda kesildiği saptandı. D351 duvarının iki yanında yapılan çalışmalarda iki tarafta da duvara yaslanan İ.Ö.4. yy ortası düzlemler görüldü.

5. seviye çalışmalarında (+2.27m / +2.15m) 5.7.A açmasından devam eden D344 duvarının devamı olan kireç taşı bloklar açmanın güneydoğu köşesine kadar kesintisiz bir şekilde ortaya çıkarıldı ve D351 duvarının bu duvara çok net yaslandığı saptandı. Yaklaşık 40-42 cm genişliğinde, 55-60 cm uzunluğunda bloklardan oluşan D344 duvarının açmanın güneydoğu köşesinde kesilip bu alanda kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu bir başka duvarla (D354) birleşip bir köşe oluşturup döndüğü anlaşıldı (Resim 4). 6. seviye çalışmaları (+2.15m / +1.98m) açmanın kuzey tarafında D344 duvarının yanında yürütüldü. Bu alanda 5.7.B açmasında da devam eden İ.Ö. geç 5.yy- erken 4.yy'a ait seramiklerin çok yoğun olarak gözlemlendiği yoğun seramikli bir dolgu kazıldı. D344 duvarına kadar yaslanan bu dolgu 5.7.D açmasında duvara yaslanmadan bir taş sırası ile sınırlandırılmış olarak ortaya çıktı.

Bu açmada yürütülen çalışmalar sonucunda 5.7.A, 5.7.D, 4.7.B ve 4.8.C açmalarında da devamı görülen kireçtaşı bloklardan yapılmış duvarların olasılıkla konut yapısından çok bir kamu yapısı olduğu ortaya çıkmış ve bu yapının İ.Ö. 5.yy başında inşa edildiği anlaşılmıştır.

SE.5.8.C açmasının hemen kuzeyinde yer alan **SE.5.7.B** açmasında +2.95m kotunda başlayan çalışmaların 3. seviyesinde (+2.53m / +2.39m) açmanın güneydoğu köşesinde daha önce 6.7.A, 6.8.D ve 5.8.C açmalarının köşelerinde de görülen kuyunun taşları ortaya çıkarıldı. Böylece kuyunun yaklaşık 75m çapında muhtemelen bir Roma Dönemi kuyusu olduğu anlaşıldı.

Herhangi bir mimari ögenin saptanamadığı 5. seviye çalışmalarında (+2.21m / +2.09m) açmanın kuzey yarısında kaba kap ve çatı kiremitlerinde bir yoğunluk görüldü, buna karşın açmanın güney yarısında İ.Ö. 4. yy başı ince, firnisli kap parçalarında yoğunluk gözlemlendi. +2.09m / +1.96m kotları arasında yürütülen 6. seviye çalışmalarında açmanın kuzey doğusunda kıvılcıklı, sert dokulu toprak görüldü. Bu alandan İ.Ö. 5.yy'a tarihlenen seramik parçaları ele geçti. Açmanın geri kalan kısmında yoğun seramikli, çatı kiremitli, yer yer çakıllı, yoğun kemik ve karbon parçalarının görüldüğü bir dolgu kazıldı. 5.8.C ve 5.7.A açmalarında görülen dolgunun devamı niteliğinde olan bu dolgudaki buluntular İ.Ö.5.yy'ın son çeyreği ile İ.Ö.4.yy'ın ilk çeyreği arasında bir zaman dilimine aittirler (Resim 5). Bu yoğun buluntular alanda sözkonusu tarihlerde bir tesviye çalışmasının yapılmış olabileceğine işaret etmektedirler.

+2.96 m kotunda başlayan **SE.5.7.C** açmasındaki çalışmalarda 3. seviyede (+2.36m / +2.20m) açmanın tümüne yayılan İ.Ö.4.yy 3. çeyreğine ait bir dolgu kazıldı (Resim 6). Açmanın kuzeydoğu köşesinde devamı 5.6.B açmasında görülen 77 cm ağız çapına sahip bir kuyuya ait taşlar ortaya çıkarıldı. Yine aynı seviyede açmanın kuzeybatı köşesinde 5.6.B açmasından devam eden D355 duvarının devamı ortaya çıkarıldı. Duvarın bu açmada çok az devam ettikten sonra kesildiği gözlemlendi. 6.7.D açmasında görülen D355 duvarı doğrultusuna bulunan kuyunun 6.7.D açmasının kuzeybatı köşesinde devam etmeyen D355 duvarının tahribatını açıklamaktadır.

4. seviye çalışmalarında (+2.20m / +2.07m) ince cidarlı, firnisli İ.Ö. 4.yy ortası seramiklerinden oluşan bir dolgu kazılırken, güneydoğu köşede 5.7.b açmasından devam eden kırmızı topraklı dolgu kaldırıldı. Açmanın batı tarafında yürütülen 5. seviye çalışmalarında (+2.07m / +1.98m) İ.Ö.4.yy ilk yarısına ait seramik parçaları ele geçti. Açmanın doğu tarafında sürdürülen 6. seviye çalışmalarında ise (+2.07m / +1.87m) yoğun miktarda ince üretim firnisli kap parçalarının ele geçtiği bir dolgu kazıldı. Bu dolgudan İ.Ö.5.yy sonu-4.yy başına ait seramikler ele geçti. Açmanın güneydoğu tarafında daha önce 4. seviyede de görülen kırmızı topraklı alan kazıldı ve bu alandan geometrik döneme ait seramik parçası ele geçti.

Sonuç olarak; SE.6.7.D, 6.7.C, 6.7.A, 6.7.B, 6.8.C, 6.8.D, 7.8.D, 5.8.C, 5.7.B,ve 5.7.C açmalarında yürütülen çalışmalar sonucunda bu alanda İ.Ö. 6.yy'ın 2. yarısında bir tesviye yapıldığı anlaşılmıştır. Tesviye yapılırken yer yer kıvılcıklı toprağın kullanıldığı saptanmıştır. Bu alandaki çalışmalarda D50, D344, D48 ve D301 duvarları ile sınırlanmış büyük bir açık alanın varlığı saptanmıştır. Bu açık alana olasılıkla daha önceki yıllarda ortaya çıkarılan kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu taş döşeli caddeden bir giriş söz konusudur. Bu açık alanın doğu tarafında 6.8.C ve 7.7.A açmasında görülen ve özenli duvar örgüsünden dolayı kamusal bir yapı olabilecek bir yapı yer alırken batı tarafında yine kireçtaşı bloklardan özenli ve farklı bir duvar örgü sistemi bulunan olası bir başka kamusal yapı yer almaktadır.

SE.4.7.B, SE.4.8.C, SE.5.8.D ve SE.5.7.A Açmaları : Önceki yıllarda güney sektörde ortaya çıkarılan evlerin devamını görmek, bu yapıların cadde ile olan ilişkisini anlamak amacıyla çalışmalara başlandı.

SE.4.7.B açmasında 4.seviyede (+2.51m / +2.46m) 2005 sezonunda ortaya çıkarılan D301, D302 duvarlarının devamı ve duvarları arasındaki peristastisite 4A locusunda F06-15 no su verdiğimiz killi taban (+2.41m) ve bu taban üzerinden İ.Ö.4.yy'ın 2. yarısına ait seramikler ele geçti. 5.seviyede (+2.51m / +2.40m) İ.Ö. 4.yy'ın ilk yarısına tarihlenen F05-18 nolu killi tabanın devamı, 5A locusunda D302 parsel duvarının alt kotlarında kireçtaşı bloklar kullanıldığı, üzerinde kalker taşı malzeme kullanıldığı anlaşıldı. 6.seviyede (+2.40m / 2.23m) F06-16 tabanı kısmen bırakılarak derinleştirildi. Bu alanda İ.Ö.5.yy'ın sonu 4.yy başına tarihlenen F06-18 nolu horasanlı killi taban açığa çıkarıldı. Taş örgü kullanılan D343 ve kireçtaşı bloklar kullanılan D353 (5.7A) mekan içi bölme duvarlarının askıda kaldığı kotu görmek için yapılan çalışmada 5.7.A11. seviyede ince çakıl dolgu ve D343 duvarının +2.06m kotunda askıda kaldığı, 5.7.A12.seviyede taşlıklı kaba seramikli dolgunun D343 duvarının altına girdiği anlaşıldı. Bu dolgu malzemesi İ.Ö. 5.yy'ın sonu 4.yy başına tarihlendirildi.

Sonuç olarak, 2005 yılı çalışmalarının genişletilmesiyle D302 duvarına dayanan D343 duvarı ve kireçtaşı bloklar kullanılan D353 duvarları açığa çıkarıldı (Resim 7). Bu duvarın 5.7.A açmasındaki KD-GB doğrultulu D353 duvarına dayandığı görüldü. Açılan sondajlarda kireçtaşı blokların kullanıldığı bu yapının İ.Ö.5.yy başında inşa edildiği, İ.Ö.5.yy sonunda mekanların küçültülmesi amacıyla mekan içi bölme duvarlarının yapıldığı anlaşılmıştır.

SE.4.8.C açmasında +2.97m kotunda başlayan çalışmalarda +2.71m kotunda güney kesite yaslı geç döneme ait sıva düzlem ortaya çıkarıldı. 3.seviyede(+2.68m / +2.51m) D353 duvarının üst kotlarındaki taşlar, 4.seviyede (+2.51m / +2.37m) İ.Ö.4.yy'ın ilk yarısına tarihlenen F05-18 nolu killi tabanın devamı görüldü. 5.seviyede (+2.51m / +2.37m) İ.Ö. 4.yy'ın ilk yarısına tarihlenen F06-22 killi taban dağınık halde ele geçti. 6.seviyede (+2.51m / +2.35m) D353 duvarına yaslanan D360 KB-GD doğrultulu (+2.46m / +2.38m) mekan içi bölme duvarı ortaya çıkarıldı (Resim 8).

SE.5.8.D açmasında 3.seviyede (+2.62m / +2.49m) 4.7.B, 5.7.A ve 5.8.C açmasında görülen ince,küçük, siyah çakıllı düzlem dar bir alanda dağınık halde ele geçti. 4.seviyede (+2.49m / +2.43m) 5.8.C açmasında devamı olan F06-20 nolu ince, küçük, siyah çakıllı düzlem ortaya çıkarıldı. Bu düzlem üzerinden İ.Ö. 4.yy'ın 2.yarisına ait seramikler bulundu. 5.seviyede (+2.43m / +2.29m) F06-20 tabanı kısmen bırakılarak, derinleştirildi. 5A locusunda 4.8.C açmasında D353 duvarına dayanan D360 nolu KB-GD doğrultulu duvarın devamı görüldü (+2.39m / +2.31). Ancak duvarın açmanın güneybatı köşesine doğru tahrip olduğu anlaşıldı. 6.seviyede (+2.43m / +2.36m) F06-22 tabanının D360 duvarına doğru dağınık halde devam ettiği ortaya çıkarıldı. 5A locusunda görülen D360 duvarının, 4.7.B açmasında bulunan İ.Ö. 5.yy sonu 4.yy başına tarihlenen mekanın küçültülmesi amacıyla yapılan D343 duvarı ile aynı amaç doğrultusunda, muhtemelen aynı dönem içinde inşa edildiği düşünülmektedir.

SE.5.7.A açmasında +2.93m kotunda başlayan çalışmalarda 4.seviyede (+2.43m / +2.25) 4A locusunda 4.7.B açmasında ortaya çıkarılan D344 (KB-GD) kireçtaşı bloklardan (60cm x 42cm) yapılmış parsel duvarının devamı (+2.36m) bulundu. 5.seviyede (+2.45m / +2.25m) D344 duvarına yaslanan kireçtaşı bloklardan yapıldığı

anlaşılan güneybatı-kuzeydoğu doğrultulu D353 duvarı görüldü (+2.35m). Bu duvarın 4.7.B açmasındaki D343 duvarına yaslanmadığı, mekanlar arasında giriş sağlama amacıyla kullanıldığı anlaşılmaktadır. Bu seviyede yapılan çalışmalarda GB-KD doğrultulu mekan içi bölme duvarı olarak kullanıldığı anlaşılan kireçtaşı bloklardan oluşan D353 duvarı (+2.40m) ortaya çıkarıldı (Resim 9). D344 parsel duvarında yapılan sondajda duvarın +1.48m kotunda askıda kaldığı, ele geçen seramiklerin İ.Ö.5.yy başına ait olduğu, D302 parsel duvarında olduğu gibi konglomera blokların toprağa oturduğu görüldü. Yapılan diğer sondajlarda da yapının İ.Ö.5.yy'da inşa edildiği İ.Ö.5.yy sonu 4.yy. başında mekanların küçültülmesi amacıyla bölme duvarlarının yapıldığı anlaşılmıştır. Düzgün kireç taşı bloklarla yapılmış duvarların belirlediği yapının üç evreli kullanım gördüğü anlaşılmaktadır: çakıllı düzlem (F06-20) İ.Ö.4.yy'ın 2.yarisına, F05-18 killi tabanı İ.Ö.4.yy'ın ilk yarısına, F06-18 horasanlı killi tabanı İ.Ö.5.yy sonu 4.yy başına tarihlendirilmiştir.

Sonuç olarak; D302, D306, D344 ve D354 duvarları ile belirlenen, alt kotlarında konglomera bloklar ve üzerinde düzgün kesimli kireçtaşı blokların bulunduğu 16m x 11m ölçülerindeki yapının duvarlarında kullanılan işçilik ve taş malzeme özellikleri nedeniyle büyük olasılıkla kamusal amaçlı yapılmış olabileceğini düşündürmektedir.

SE.4.6.B ve SE.4.6.C Açmaları : Önceki yıllarda güney sektörde açılan yapı adasında genişlemek amacıyla bu açmalarda da çalışmalar yürütüldü.

SE.4.6.B Açması : +2.72m kotunda başlayan çalışmalarda 4.seviyede (+2.44m /+2.37m) açmanın güney kesimine yaslı İ.Ö.4.yy.'ın 3. çeyreğine ait F06-01 no'lu horasanlı-killi taban ortaya çıkarıldı. Tabanın doğu kesite doğru dağınık halde olduğu görüldü. 5.seviyede (+2.37m / +2.12m) F06-01 tabanının çakıllı dolgusu kazıldı. Doğu kesite dayalı olarak görülen killi taban (F06-02) üzerinden ele geçen malzeme İ.Ö.4.yy.'ın 2.yarisına tarihlendirildi. 5B locusunda KB-GD doğrultulu D337 duvarı ortaya çıkarıldı. Ancak duvarın geç dönem tahribatı nedeniyle devam etmediği anlaşıldı (3A/4B). 6.seviyede açmanın kuzeybatısında 4.6.C açmasında görülen İ.Ö.4.yy.'ın ilk yarısına tarihlenen F06-04 killi tabanının devamı görülmüştür.

SE.4.6.C Açması : +2.67m kotundan itibaren yürütülen çalışmalarda 4.seviyede (+2.47m /+2.37m) 4.6.D açmasında ortaya çıkarılan İ.Ö.4.yy.'ın 3. çeyreğine ait F05-33 çakıllı tabanın devamı görüldü. 2005 yılında çalışılan 4.5.A ve 4.5.D açmalarında görülen D324 (KB-GD) duvarının 5. seviyede devam ettiği anlaşıldı (+2.37m /+2.24m). Açmanın kuzeybatısında F05-33 çakıllı taban kısmen bırakılarak derinleşildi. Taban blokajının çakıllı, kaba seramikli dolgudan oluştuğu görüldü. Taban dolgusunun altında +2.27m kotunda killi horasanlı taban ortaya çıkarıldı. 6.seviyede D324 duvarı ile sınırlı kuzeydoğu köşede D324 duvarının tahrip edildiği anlaşıldı. 9.seviyede (+2.32m / +2.29m) açmanın güney tarafında yapılan çalışmalarda tek yüzü bulunan taş sırasının D324 duvarına dik uzandığı görülmüştür. D337 doğrultusunda yürütülen çalışmalarda duvarın yaslandığı GB-KD doğrultulu D342 açığa çıkarıldı (+2.04m). D342 duvarının D324 duvarına yaslandığı anlaşıldı. Bu seviyede D342 ve D337 duvarının kesiştiği açmanın güneybatısında İ.Ö.4.yy. başına tarihlenen F06-04 nolu killi taban görüldü. D341, D342, D337, D324 ile tanımlanan alanın kiler, depo amaçlı kullanılmış olabileceği düşünülmektedir. D324 duvarının batı tarafında yapılan çalışmalarda duvara yaslı görülen küfeki taşlarının

duvara destek amaçlı yerleştirilmiş olmalıdır. Bu açmada yürütülen çalışmalar sonucunda İ.Ö.4.yy.'ın ilk yarısından, İ.Ö.4.yy.'ın 3.çeyreğine kadar tabanların yükseltılarak kullanıldığı anlaşıldı (Resim 10).

Sonuç olarak, D301, D309 (muhtemelen cadde kenarındaki parsel duvarına yaslanan), D332 ve D324 (D301 duvarına yaslanması muhtemel) duvarlarının sınırlarını belirlediği evin girişinin caddeden olduğu ve cadde kenarında bulunan mekanların erken dönemde açık mekan olarak kullanım gördüğü düşünülmektedir. Bu evin 2005 yılında yapılan sondaj sonuçları ile desteklendiği gibi, İ.Ö.5.yy.'da inşa edildiği, evin İ.Ö.4.yy.'ın 3. çeyreğine kadar kullanıldığı anlaşılmıştır.

SE.5.6.A ve SE.5.6.D Açmaları :

5.6.A Açması : +2.85m kotunda başlayan çalışmalarda 2.seviyede (+2.62m / +2.47m) açmanın kuzey kesitine yakın alanda harç parçaları ve duvar mozaik parçaları ele geçti (Roma çağı?). Bu mozaik parçalarında orta boy keskin kenarlı taşçıkların bulunduğu harç tabakası üzerinde 10-12cm kalınlığında kireçli/horasanlı harç, en üstte ise mavi boya kullanılmış stucco ve üzerinde siyah ve beyaz renkte deniz taşlarının yatay ve dikey olarak yerleştirilmiştir. Mozaik parçalardan birisinde mavi stucco üzerindeki deniz çakılı mozaiklerin kırmızı stucco ile bant halinde sınırlandığı görülmüştür. 4.seviyede (+2.40m /+2.36m) 4.6.B ve 4.6.C açmalarında ortaya çıkarılan KB-GD doğrultulu D337 duvarının devamı (+2.35m) bulunmuştur. Ancak batı kesitten 230cm devam eden duvarın devam etmediği anlaşılmıştır. 6.seviyede (+2.36m / +2.21m) D337 duvarına yaslanan İ.Ö.4.yy.'ın 2.yarisına tarihlenen F06-13 nolu killi taban ortaya çıkarıldı (+2.30m). 7. seviyede (+2.33m / +2.23m) 4.6.B açmasındaki F06-02 no'lu tabanın devamı ve 2005 yılında bulunan D301 parsel duvarının devamı (+2.23m) görüldü. 8.seviyede (+2.23m /+2.19m) D301 ve D355 duvarlarına yaslanan çakıl düzlem ortaya çıkarıldı (+2.19m) ve bu alandan İ.Ö.4.yy.'ın 2. yarısına tarihlenen seramikler ele geçti. 9.seviyede, yarım daire şeklinde bir taş kümesine rastlandı ve çakıl düzlemin kaba seramikli, taşlıklı dolgununun bu kümeye dayandığı anlaşıldı. Bu taş kümesi erken döneme ait bir kullanıma hizmet etmiş olmalıdır, ancak çakıl düzlem ile kullanıma kapatılmıştır.

SE.5.6.D Açması : +2.70m kotundan itibaren başlanan çalışmalarda 5.6.A açmasında görülen mozaik döküntünün bu açmada da devam ettiği görüldü. 5.seviyede (+2.27m /+2.21m) GB-KD doğrultulu D 345 nolu duvar (+224m /+2.04m) ortaya çıkarıldı. KB-GD doğrultulu D324 duvarı ile kesiştiği kısımda duvarların tahrip edildiği anlaşıldı. D345 duvarının 2005 yılında kazılan 5.5. A ve 5.5.B açmasında devam ettiği, 5.5.B açmasındaki KB-GD doğrultulu D330 duvarına yaslandığı görüldü. Bu alanda D229 ve D345 duvarları arasında yapılan sondajda D345 duvarının +1.65m kotunda askıda kaldığı görüldü. Bu alandan ele geçen seramikler İ.Ö. 5. yy'a tarihlendirildi. D229 duvarının ise +1.38m kotunda askıda kaldığı görüldü. Böylece 2005 yılında ortaya çıkarılan avlunun D324, D183, D345, D229 ve D330 duvarları ile sınırlandığı anlaşılmıştır.

SE 5.6. A ve 5.7.D Açmaları : Bu açmalarda yapılan çalışmalar sonucunda D183, D324, D301, D229 ve D330 duvarlarının sınırladığı eve ait, cadde kenarında kuyusu

bulunan D183, D324, D229 ve D345 duvarları ile sınırlı avlu ve kapalı mekanlarının bulunduğu kesim ortaya çıkarıldı. Ancak evin kapalı mekanlarının ve D301 parsel duvarının muhtemelen İ.Ö.5. yy sonu 4. yy başında tahrip edildiği anlaşıldı.

2005 yılında ortaya çıkarılan D301 parsel duvarının 5.6.A açmasında kısmen devam ettiği, 5.6.C açmasında D330 duvarı ile köşe yaptığı anlaşıldı. Yine 2005 yılında bulunan (KB-GD) D324 duvarının tahrip edilmesi nedeniyle D301 parsel duvarına yaslandığı kısım elimize geçmemiştir. D 324 ve D 301 parsel duvarları doğrultularının üzerini, İ.Ö. 4. yy'ın 2. yarısında çakıllı düzlemin örttüğü anlaşılmıştır. Sonuç olarak, bu duvarlar 5.7. B, 5.8.C, 5.7.C, 5.7.D açmalarında İ.Ö. 5 yy sonu İ.Ö. 4 yy başı tesviyesi sırasında tahrip edilmiş, dolayısıyla bu dönemde sözkonusu alan meydan olarak kullanılmış olmalıdır.

SE 4.7.C Açması: 4. seviyede (+2.48m /+2.39m) 4.6.B açmasının güney kesitine yastı 4. yy'ın 3. çeyreğine tarihlenen F06-01 horasanlı-killi tabanın devamı, D309 ve D304 duvarlarının devamı ortaya çıkarıldı; D304 duvarının D309 duvarına yaslandığı anlaşıldı. Açmanın güneydoğusunda 42cmx60cm ölçülerinde kireçtaşı bloklardan oluşan D344 (+2.36m) duvarı görüldü. 5. seviyede (+2.48m/+2.36m) F06-10 killi tabanın devamı ortaya çıkarıldı. Taban üzerinden ele geçen malzeme İ.Ö. 4. yy'ın 2. yarısına tarihlenmektedir. 6. seviyede D301 ve D302 parsel duvarlarının devam ettiği (KD-GB), D302 parsel duvarının D344 duvarı ile kesiştiği anlaşılmıştır.

D301 ve D302 ile D344 duvarları arasındaki bölümlerin farklı seviyelerinde derinleşildi, buradaki yapılaşma evreleri hakkında yeni bilgiler elde edildi. Sonuç olarak, D222, D236, D301 ve D309 duvarları ile sınırlanan avlulu evin İ.Ö. 5. yy'da inşa edildiğini ve İ.Ö. 4. yy'ın 3. çeyreğine kadar kullanım gördüğünü, cadde ile sınırlanan mekanlarının muhtemelen açık alan olarak kullanıldığını düşünülmektedir. 7.,8. ve 9. seviyelerde yapılan çalışmalarda İ.Ö. 4. yy'a ait taban ele geçmemiştir. Bu alanda 5.7.A, 5.7.D, 5.6.A, 5.7.C, 5.7.B, 6.6.A açmalarında görülen İ.Ö. 5. yy sonu 4. yy başına ait tesviyenin devam ettiği anlaşılmaktadır.

SE.7.6.D ve 6.6.C Açmaları: Önceki yıllarda yapılan çalışmalarda açığa çıkarılan D18 ve D1 duvarlarının belirlediği düşünülen konutların güney parsel duvarlarını görebilmek amacıyla 7.6.D ve 6.6.C açmalarında da çalışmalar yürütülmüştür.

Öncelikle **7.6.D** açmasında 4. seviyeden itibaren kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu uzanan D338 duvarı ortaya çıkarıldı. Açmanın doğusunda D338 duvarı ile köşe yapan kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu uzanan D339 duvarının devamı ortaya çıkarıldı. D338 duvarının kuzey tarafında yapılan çalışmalardan bu alanın D292, D18 ve D1 parsel duvarlarıyla sınırlanan evin kapalı bir iç mekanı olduğu anlaşılmıştır. D338 duvarının kuzey kesitinde bulunan sıvalar bu alanın kapalı mekan olabileceğine işaret etmektedir. Ayrıca D339 duvarı ile D39 duvarı arasında kalan 160cm'lik alan bu mekanın açıldığı bir koridor olarak düşünülmektedir.

D338 duvarının güneyinde yapılan çalışmalarda ise +2.20m kotundan itibaren D338 duvarına yaslanmış ağız çapı yaklaşık 73-75cm olan bir kuyu saptandı. Kuyunun etrafında D338 ve D292 duvarları ile sınırlanan, ancak net korunmamış horasanlı-killi bir tabana rastlandı (F06-07). Taban altında yaklaşık 50cm kalınlığında kesik taş, çatı kiremidi, mortar, amphora ve az miktarda ince cidarlı kap parçalarından oluşan yoğun

bir tesviye dolgusu gözlemlendi. Bu dolgu +0.81m kotuna kadar devam etmektedir. Bu kottan itibaren kızıl renkli toprağa ulaşıldı. Sondajın doğu tarafında bulunan kızıl renkli steril toprak dolgusunda +0.71m kotuna kadar inildi, ancak buluntu ele geçmedi. Üstteki yoğun dolgunun ise batıya doğru devam ettiği görüldü. Burada +0.40m kotuna kadar derinleşildi ve taban suyu seviyesine ulaşıldı. Bu tesviye dolgusundan İ.Ö.6.yy başından İ.Ö.5.yy sonu - 4.yy başına kadar tarihlenen seramikler ele geçti. Dolayısıyla, bu alanda İ.Ö.4.yy başında bir yapılanmaya gidildiği anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak, D338, D292, ve D339 duvarları ile sınırlanan ve F06-07 tabanının bulunduğu mekan olasılıkla evin arka avlusudur. Avludan, D339 ve D39 duvarlarının oluşturduğu bir koridorla ön mekanlara ulaşılmaktadır.

6.6.C açmasındaki çalışmalarda +2.48m kotundan itibaren D292 parsel duvarının devamı ortaya çıkarıldı. Bu duvarın güneydoğu tarafında yapılan çalışmalarda 7.6.D açmasında bulunan F06-07 tabanının devamı +2.07m kotunda duvara yaslanır bir şekilde görüldü. Horasanlı – killi yapıya sahip olan tabanın güneye doğru tahrip olduğu gözlemlendi. D292 duvarının kuzeybatısındaki çalışmalarda açmanın güneybatı köşesinde bu duvar ile köşe yapan 50cm genişliğinde kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu uzanan ve daha önceki yıllarda açılmış olan 7.7.D açmasında küçük bir kısmı ortaya çıkan D50 duvarının devamı ortaya çıkarıldı. D292 ile D50 duvarlarının kuzeybatı tarafında ise horasanlı – killi sıkıştırılmış çok sert bir taban görüldü (F06-05). Açmanın kuzeydoğu köşesinde paye şeklinde kuzeybatı – güneydoğu doğrultulu düzenli taşlar ortaya çıkarıldı. Bu alan olasılıkla D292, D50, D267 ve kuzeyde taş döşeli sokakla sınırlanan evin yarı kapalı bir mekanıdır. 2005 yılında açılan 7.5.A açmasında D292 duvarının batı yüzünde sıva görülmüştü, dolayısıyla paye şeklindeki taşlara kadar evin bu bölümü olasılıkla yarı kapalı bir alan olduğu düşünülmelidir.

SE.7.6.A ve 7.7.D Açmaları: Kuzeyde D18, doğuda D1, batıda D267 ve güneyde D50 duvarları ile sınırlanan evin güney bölümünde kalan mekanlarını açığa kavuşturmak amacıyla bu açmalarda çalışmalar yürütüldü.

Öncelikle **7.6.A** açmasında konutun güney parsel duvarı olan D50 duvarına ait taşlar +2.30m kotunda ortaya çıktı. Bu duvarın kuzeydoğu tarafında yürütülen çalışmalarda 7.6.D ve 6.6.C açmalarında bulunan ve avlunun tabanını oluşturan F06-07 tabanının devamına +2.07m kotunda ulaşıldı. Tabanın D50 duvarına kadar çok net olarak devam ettiği saptandı.

Daha önceki yıllarda açmanın doğusunda batıya doğru açılan yaklaşık 1m'lik alanda çalışmalara devam edildi ve dere taşlarından oluşan bir taş döşeme görüldü. Bu döşemenin bazı yerlerde üstünü örttüğü kuzeybatı – güneydoğu doğrultulu iyi korunmamış bir duvar ortaya çıkarıldı (D350). Duvarın doğrultusunda yapılan çalışmalarda duvarın tek sıra taşlardan oluştuğu kırmızı toprak üzerine oturduğu ve +1.53m kotunda askıda kaldığı anlaşıldı. Olasılıkla ilk kullanım evresine ait olan bu duvar İ.Ö.4. yy başında iptal edilmiştir.

Daha önceki yıllarda kısmen açılan **7.7.D** açmasındaki çalışmalarda +2.22m kotundan itibaren D50 duvarının devamına ait taşlar ortaya çıkarıldı. Bu duvarın kuzeydoğusunda da +2.05m kotunda F06-07 tabanının devamı iyi korunmuş olarak görüldü (Resim 11). Açmanın güneydoğu köşesinde D50 parsel duvarının D68 duvarı

ile köşe yaptığı gözlemlendi. Böylece evin güneydoğu köşesi netleşti. D68 duvarı ile D1 duvarının doğrultuları birbirini tutmaktadır. D68 duvarı olasılıkla evin parsel duvarıdır ancak kuzeye doğru tahrip olmuştur. 7.6.B açmasında yapılan sondajda da D68 duvarının devamına ulaşılamadı.

Sonuç olarak, 7.6.A ve 7.7.D açmalarında bulunan D50 duvarının evin güney sınırını ve avluyu sınırladığı anlaşıldı. Doğuda ise D68 duvarı ile D1 duvarları ile sınırlanmaktadır. Ancak, D68 duvarına paralel uzanan D69 duvarının arası bir mekan için oldukça dar (130cm/140cm) olması nedeniyle, bu uzun mekanın avlunun genişletilmesiyle oluşturulmuş ve avlu içinde kullanılan küçük bir mekan olarak kullanıldığı düşünülmelidir.

SE.6.6.B Açması: D297, D1, D18 ve D50 parselleri ile sınırlandırılmış düşünülen konutun güneyindeki olası avlunun sınırını belirlemek ve konut dışındaki yapılaşmayı anlamak amacı ile +2.85m kotunda çalışmalara başlandı. +2.49m kotundan itibaren kültür tabakasına inildi ve kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu uzanan döküntü taş kümelerine rastlandı. Bu alanda yapılan çalışmalarda D50 parsel duvarının devamı ortaya çıkarıldı. Duvar çok iyi korunmuş bir durumda güneydoğuya devam etmektedir. D50 duvarının kuzeydoğusunda konutun avlusunun tabanını oluşturan F06-07 tabanının devamı +2.07m kotunda ortaya çıkarıldı (Resim 12).

Bu açmada yapılan çalışmalarda sonuç olarak, D50 parsel duvarının devamının ortaya çıkarılmasıyla bu alandaki konutun sınırları netleştirildi. Konutun girişi muhtemelen D18 duvarının ortasından ve sokaktan olmalıdır; girişten avluya kadar bir koridorla iç mekanlara ulaşılmaktadır. Konutun kuzeydoğusunda daha önce yapılmış olan çalışmalarda yoğun amphora parçalarının ele geçmesi göz önünde bulundurulursa bu alanda depolama amaçlı bir kapalı mekanın bulunduğu söylenebilir.

SE.6.6.A Açması: D50 parsel duvarının güneyindeki yapılaşmayı görmek amacıyla +2.83m kotunda çalışmalara başlandı. Açmanın güneydoğu köşesinde kesite doğru kırmızı toprak dolgu görüldü. Bu kırmızı topraklı alanın 6.7.D açmasında bulunan D55 duvarının kuzey kısmına kadar uzandığı gözlemlendi. D55 duvarı doğrultusundan kuzeye kadar 130cm genişliğinde bir alanda sondaj çalışmaları yürütüldü (Resim 13). +0.51m kotuna kadar inilen sondajda beş farklı dolgu özelliklerine sahip tabakalaşma görüldü. Bu alandan İ.Ö. 5. yy'ın sonuna kadar tarihlenebilen seramikler ele geçti.

Sonuç olarak, D50 duvarı ve güneyde D49 duvarı ile sınırlanan büyük alanın olasılıkla meydan olduğu düşünülmektedir. D55 duvarının İ.Ö.5.yy sonlarına kadar kullanıldığı ve bu tarihlerden sonra kırmızı toprak serilerek tesviye edildiği anlaşılmıştır.

SE.6.6.D Açması: D50, D267 ve D292 parsel duvarları, kuzeyde ise taş döşeli sokak ile sınırlanan ince uzun evin avlusu olarak düşündüğümüz arka mekanına açıklık kazandırmak amacıyla bu açmada yapılan çalışmalarda +2.54m kotundan itibaren kuzeydoğu köşede 2005 yılında kazılmış olan 6.5.B açmasında bulunan ve büyük bir kısmı tahrip olan D267 parsel duvarının devamına rastlandı ve D50 duvarı ile köşe yaptığı görüldü. D50 ve D267 duvarlarının köşesinde yapılan çalışmada ise 6.6.C açmasında bulunan F06-05 tabanının devamı ortaya çıktı (Resim 14). Böylece D50 ve D267 duvarları ile sınırlanan evin güney mekanının yarı kapalı bir avlu olduğu anlaşıldı.

D50 duvarının güneyinde ise D267 duvarının devamı ortaya çıktı ve bu duvara paralel uzanan kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu 40-42cm genişliğinde olan +2.34m kotunda askıda kalan tek sıra bir duvara rastlandı(D346). Bu duvar İ.Ö.4.yy'ın ikinci yarısından itibaren mekanı bölmek amacıyla kullanılmış olmalıdır. D267 duvarı ile D346 duvarları arasında +2.28m kotunda horosanlı killi bir taban görüldü (F06-08). Bu tabanın da D346 duvarı ile ilişkili olarak son kullanım evresinde kullanıldığı anlaşılmaktadır.

D267 duvarının kuzeybatı kısmında yapılan çalışmalarda ise bu duvara paralel uzanan ve iki duvar arasında 80 cm boşluk bulunan bir başka duvar bulundu (D347). Bu iki duvar arasının peristasis olarak kullanıldığı düşünülürse, D229 ve D265 duvarlarının köşe yaptığı yerde peristasisin ince bir duvarla kapatıldığı görüldü (D340). Bu alanda +1.91m kotuna kadar derinleşildi ve D347 ve D267 duvarlarının arasında iki duvarı kesen ve doğrultusu 5.5.B açmasında bulunan D330 duvarı ile tutan bir başka duvar ortaya çıkarıldı (D357). D347 duvarının +2.03m kotunda askıda kaldığı görüldü, ayrıca D267 duvarının da D50 duvarına ekleme olarak köşe yaptığı anlaşıldı (Resim 15).

Sonuç olarak, D347 duvarı İ.Ö.4.yy'ın ikinci yarısında bu mekanı bölmek için yapılmış olmalıdır. D267 ve D50 duvarları ise olasılıkla meydan olarak düşünülen alanı sınırlamaktadır.

SE.5.6.C Açması: D341ve D330 duvarları ile sınırlanan mekanı anlayabilmek amacıyla yapılan çalışmalarda +2.25m kotundan itibaren açmanın kuzeydoğu köşesinde güneybatı-kuzeydoğu doğrultulu uzanan yaklaşık 50cm genişliğinde olan D356 duvarı ortaya çıkarıldı. Bu duvarın güneybatıya uzantısının tahrip olduğu görüldü. Duvarın kuzeybatısında yapılan çalışmalarda ise 5.6.D ve 5.5.A açmalarında bulunan ve batıda D341 duvarı ile sınırlanan horosanlı killi tabanın devamı +2.10m kotunda ortaya çıktı (F06-11). Bu taban D356 duvarına kadar yaslanmaktadır. Dolayısıyla D341, D330 ve D356 duvarları ile sınırlanan bu alan kapalı bir mekan olarak kullanılmış olmalıdır.

D356 duvarı doğrultusunda +2.02m kotuna kadar derinleşildi, ancak duvarın devamına rastlanmadı. Bu duvarın 5.6.A açmasında bulunan D301 duvarı ile doğrultusu tutmaktadır. Dolayısıyla aynı duvar olma olasılığı yüksektir. Nitekim 5.6.A açmasındaki D301 duvarı doğrultusundaki döküntü taşlar olası bir tahrife işaret etmektedir.

D356 duvarının güneydoğusunda +2.02m kotuna kadar derinleşildi ancak 6.6.D açmasında bulunan D347 duvarının devamına rastlanmadı. D267 duvarına ait ise döküntü şeklinde taşlara rastlandı. 5.5.B ve 5.6.C açmalarının doğu köşesinde yapılan sondajda ise, D356 duvarı ile D330 duvarının köşesi +1.89m kotunda ortaya çıkarıldı. Böylece bu kapalı alanı sınırlayan duvarların köşesi netleştirildi.

SE.5.6.B Açması: D267 ve 355 duvarları ile sınırlanan mekanı anlamak amacıyla yapılan çalışmalarda açmanın güneydoğu köşesinde +2.32m kotunda ağız çapı yaklaşık 77cm olan bir kuyu ortaya çıkarıldı. Kuyunun etrafında çok net korunmamış kil ve çakıldan oluşan bir taban +2.30m kotunda görüldü (F06-09). Bu taban ve kuyu muhtemelen İ.Ö.4.yy'ın ikinci yarısından itibaren kullanılmıştır. Bu tabanın açmanın

güneybatısında bulunan ve bir kısmı 5.6.A açmasında kalan D355 duvarına kadar yaslandığı gözlemlendi. D355 duvarının güney tarafında ise +2.22m kotunda horasanlı killi bir başka taban ortaya çıktı (F06-19).

Açmanın kuzeyinde yürütülen çalışmalarda +2.14m kotundan itibaren D267 duvarına ait taşlar ortaya çıkarıldı. Fakat duvarın büyük bir kısmının tahrip olduğu görüldü. D267 duvarı ile köşe yapan ve D355 duvarına paralel uzanan kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu 50cm genişliğinde bir duvar ortaya çıkarıldı (D358). Bu duvar olasılıkla mekanları bölen bir iç duvardır. Sonuç olarak, D355, D358 ve açmanın güneydoğusundaki kuyunun İ.Ö.4.yy ikinci yarısından itibaren kullanıldıkları anlaşılmıştır.

Arkeometri, Konservasyon ve Çevre Düzeni Çalışmaları:

2006 sezonu kazı çalışmalarında alınan sonuçlar AutoCAD yazılımı kullanılarak farklı mimari evreler itibarıyla duvar, taban, kuyu ve benzeri öğeler 2005 yılı çizimlerine eklenerek, antik çağın olası kent planı oluşturulma çalışmaları halen sürdürülmektedir. Ayrıca her yıl olduğu gibi, arkeolojik katmanlar ve dolgu no.ları itibarıyla ele geçen taşınabilir arkeolojik buluntuların -sadece çanak-çömlek olarak 4000 adet- mekansal dağılımında mekansal istatistik yöntemlerin uygulanması için 4th Dimension yazılımı ile mevcut veri tabanına girilmiştir.

2005 yılı kazı sezonundan kalan 98 adet metal, 9 adet cam obje, 2006 yılına ait 99 adet metal obje (sikke, ok ucu, olta ucu, çivi vb.), 7 adet kemik, 2 adet taş eser ile 38 adet seramik eserin konservasyonu tamamlanarak belgelemesi yapılmıştır. Bunların eser niteliğinde olan 42 adet obje Marmaris Müzesi'ne teslim edilmiştir. Etütlük eserler ile 2006 kazı sezonunda bulunan fakat işleme alınamayan diğer metal (pasif konservasyonları yapılmıştır) ve seramik objeler ile kazıevi deposuna kaldırılmıştır.

2006 yılı Burgaz kazıları kapsamında yürütülen arkeobotanik çalışmaları açmalardan alınan 16 torbada toplanan örnekleme üzerinde gerçekleştirilmiştir. Örneklerin büyük bir çoğunluğu yanık tabakalar veya karbon örneklerin yoğun bulunduğu kontekslerden alınmıştır; açığa çıkartılan mekanların kullanımına ışık tutabilmesi amacıyla taban üstü dolgularından da örnekleme yapılmıştır. Ayrıca, balık kemiklerinden oluşan mikro boyutta kemik örnekleri ile beraber makro boyutta hayvan kemikleri de toplanmıştır.

Güney ve kuzey sektörlerinde 2006 yılı itibarıyla açığa çıkartılmış duvarlar ve eski yılların dağılmaya yüz tutmuş duvarları önceki yıllarda olduğu gibi, geleneksel horasan-pozalana ve beyaz çimento karışımıyla elde edilen harç ile sadece üst taş sırasının altına gizli derz yapılarak çamur harcı ile yapılmış antik duvarlar doğa koşullarına karşı sağlamlaştırıldı. Ayrıca açma kenarları özellikle kuzey sektöründe geleneksel kuru duvar tekniği veya galvanizli sac levhalarla desteklenerek çökmeye karşı önlem alındı. Kuzey sektöründe açığa çıkarılmış ve iyi korunmuş konut-atölye duvar ve tabanların 75 m2 lik bölümü daha galvanizli çatı örtüsü ile koruma altına alınmıştır. Kuzey ve güney sektörlerde kış koşullarında açma çukurlarını dolduran yağmur suyuna karşı bir önlem olarak açma kenarlarında drenaj kanalları düzenlenmiştir.

Burgaz örenyeri için hazırlanan çevre düzeni kapsamında akropol ile Hellenistik şarap-zeytinyağ işliği sektörlerinde Türkçe-İngilizce aliminyum tanıtım levhaları yerlerine dikilmiş ve çevreleri düzenlenmiştir. Burgaz kazı alanında tüm açmalar dikenli teller ile çevrilerek koruma altına alınmıştır.

